

Není mňa najlutěj
jako, maměnko, vás,
[: vychovali ste mia, :]
a včil mosím od vás.¹⁾

Vychovali ste mia
jak v zahrádce kvítí,
a včilej, maměnko,
mosím od vás jíti.

Vychovali ste mia
jak v ořeše jádro,
včilej ste mia dali
synečkovi darmo.²⁾

1) Může vám, maměnko,
může vám líto být,
vychovali ste mia,
nebudu vám robit.

2) Vychovali jste mia
v kleci jaborovej,
včilej mosím slúžit
paní císařovej.

658. LÍSTEK Z ROZMARÝNA

1304. (*Nápěv 591 [1100]*)

Nepůjdu od milej,
až bude bílý den,
naberu si lásky
na celý ten týden.

»Dyž sem ti šohaju
znamení dávala,
Pána Boha jsem si
na pomoc žádala.

Já sem si zvolila
listek z rozmarýna,
už mi nespomůže
má celá rodina.

Nepůjdu od milej,
až bude svítati,
budu si od milej
znamení pytati.

Pane Bože věčný,
buď mi nápomocný,
co sem si zvolila,
pomož mi to nésti.

Já sem si zvolila
z růže červený květ,
už mně nespomůže
celý široký svět.

659. RADA

1305. (*Nápěv předešlý*)

Nežeň se, synečku,
do cizí dědinke,
a šak máš v Obřanech
dost hezký panenke.

Ožeň se, synečku,
do svýho místečka,
bode ti to chválit
tvá stará matička.

660. NECHUŤ

1306.

Po-lí-večka ho-vě-zí, šu-ha-jí-čku, ne-jez jí; da-la sem do ní je-du, já s te-bó ne-po-je-du.

Polívečka hovězí,
šuhajičku, nejez jí;
dala sem do ní jedu,
já s te-bó nepojedu.

Polívečka hovězí,
šuhajičku, nejez jí;
dala jsem do ní žluti,
že k tobě nemám chuti.

661. NEPŘÍSAHA

1307.

Po-věz mi, dě-ve-čko, pod pří-sa-hú svo-jú, cos mi při-sa-ha-la dr-ža ru-ku

mo-ju, cos mi při-sa-ha-la dr-ža ru-ku mo-ju.